

DE MOORDWIJVEN

ESPRESSO MARTINI

DE COCKTAILMOORDEN **2**

De Moordwijven

Espresso Martini

Deel 2 in de serie 'De cocktailmoorden'

De Fontein

1

5 jaar later

Sylvia scant de recensies in het landelijke dagblad. Wat is dat toch voor eigenaardig verschijnsel? Samen met enkele andere vrouwelijke auteurs verkoopt ze veruit de meeste boeken en staat ze standaard bovenaan de bestsellerlijsten, maar de recensenten van de zogenaamde kwaliteitskranten negeren haar pas verschenen boek compleet. Evenals de jury's van de belangrijkste thrillerprijzen, die liever kiezen voor een 'onverkoopbare man', zoals de salesmanager van haar uitgeverij een bepaald type auteur aanduidt.

Sylvia doet haar uiterste best om het zich niet persoonlijk aan te trekken, maar ze leest die krant al zowat haar hele leven en heeft er duizenden euro's aan abonnementsgeld aan uitgegeven, eigenlijk mag daar best iets tegenover staan. Ze zucht, oké, dat argument slaat nergens op, maar als ze heel eerlijk is ervaart ze dit doodzwijgen door 'haar' krant als een belediging. 'Wij worden tenminste blij van onze bankrekening,' zegt haar uitgever als Sylvia er terloops iets over opmerkt en hoewel dat argument natuurlijk wel hout snijdt, vindt ze toch dat er best wat meer erkenning mag komen voor de artistieke kant van haar schrijfwerk.

Geërgerd smijt ze de krant in de oudpapierbak en opent het bestand waar haar nieuwste verhaal zich moet gaan ontvouwen. Op een paar regels na is het document leeg.

Sylvia weet zelf ook wel dat ze gewoon moet gaan zitten en schrijven en dat haar creativiteit dan vanzelf gaat stromen,

maar het idee waar ze eerst zo enthousiast over was, komt sinds enkele dagen zo inhoudsloos en saai op haar over. Ze wil iets anders, iets bijzonders, een onderwerp waar je prijzen mee wint en waar de kranten lovende recensies over schrijven.

De winterse regen die tegen het raam tikt gaat over in natte sneeuw. Helaas is het geen weer voor een wandeling om een helder hoofd vol creatieve ideeën te krijgen. Moedeloos tuurt ze naar het lege laptopscherm. Daarna kijkt ze een poosje naar de grauwgrijze wereld buiten. Als ze na haar doorbraak gewoon had gekozen voor een mooi appartement in de stad in plaats van dit landhuis in haar geboortedorp, dan had ze nu even wat troostkleding kunnen kopen of een Espresso Martini kunnen gaan drinken bij die trendy nieuwe cocktailbar. Er is niets waar je meer van opknaapt op zo'n sombere winterdag. Ze zou met een vriendin kunnen gaan. Of... met een vriend. Sylvia veert op: even op Tinder kijken of die leuke man nog heeft gereageerd.

Ja, er is een berichtje. Ze krijgt het er een beetje warm van. *Jij bent toch die schrijfster?* leest ze.

Shit. Dat heeft hij snel ontdekt. Voor haar date-leven is het beter dat ze iemand eerst een beetje kan leren kennen voordat ze vertelt dat ze een bestsellerauteur is, want dan gaan die kerels meteen heel raar doen. Óf ze doen overdreven aardig op een golddiggende manier, óf ze veranderen in een arrogant ijskonijn als ze beseffen dat ze te maken hebben met een zelfstandige, succesvolle vrouw. Maar deze man ziet er wel erg leuk uit. Coenraad is zijn naam en hij heeft schattige lachrimpeltjes en een nog volle bos krullend haar. Dat laatste is best zeldzaam voor de mannen die zich aangetrokken voelen tot haar profiel, want die zijn over het algemeen minstens een jaar of tien ouder dan zij. Misschien kan deze man wél omgaan met haar succes.

Betrapt, typt ze.

Coenraad reageert meteen: *Ik vind het supertof dat je schrijft. Waanzinnig interessant. Ik kan zelf niet schrijven, maar ik loop al*

een tijdje rond met een idee gebaseerd op een ware gebeurtenis. Mag ik je dat eens voorleggen?

Sylvia zucht. Je zou de mensen de kost moeten geven die ervan overtuigd zijn dat hun doodgewone leven interessant genoeg is voor een bestseller. In gedachten zet ze een streep door zijn naam als potentiële date, want meestal wordt haar eerlijke reactie op een verhaalvoorstel niet erg gewaardeerd. Peinzend kijkt ze naar zijn profielfoto. Toch wel jammer, want dit is niet een van die vele idioten die poseren met een zelf gevangen vis of met een racemotor; dit lijkt echt een leuke man. Misschien is het deze keer anders.

Stuur maar. Dit is mijn mailadres, schrijft ze terug.

Coenraad steekt een duimpje op. Gelukkig verveelt hij haar daarna niet met alle details van zijn verhaal, maar vraagt hij vooral naar haar. Hij lijkt oprecht te willen weten wie zij als mens is en stelt geen vragen over haar schrijverschap. Wat een verademing. Voor ze het weet, zijn ze drie kwartier verder. Met moeite maakt Sylvia een eind aan het gesprek. Ze zou nog veel meer willen vragen en vertellen aan deze aardige man, maar ze moet toch echt haar quotum van duizend woorden halen vandaag.

Als ze diezelfde avond Coenraads mail heeft gelezen, staart ze minutenlang voor zich uit. Langzaam vinden de radertjes in haar hoofd het juiste spoor en beginnen ze te draaien. Dit idee is goed. Dit is prijswinnend goed.

‘Luister,’ zegt Sylvia tegen Samantha, haar uitgever. ‘Ik doe dit gewoon. Stilstand is achteruitgang en ik wil me blijven ontwikkelen als auteur.’

‘Maar ik vind het prima als je doorgaat zoals je bezig bent. Je doet het hartstikke goed. De lezers verslinden je verhalen. Dat moet je koesteren, Sylvia, daar zijn veel auteurs jaloers op. Het is helemaal niet nodig om het gevaar op te zoeken.’

‘Gevaar? Je moet het nu ook weer niet overdrijven. En bovendien: als het echt gevaarlijk wordt, dan bel ik de politie.’

E-book januari 2024

Espresso Martini is deel 2 in de serie ‘De cocktailmoorden’.

Copyright © 2023 De Moordwijven

De Moordwijven is een schrijverscollectief. Aan dit e-book werkten mee: Liesbeth van Kempen, Isa Maron, Ingrid Oonincx en Marlen Visser.

Copyright © 2024 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagontwerp en -beeld Bij Barbara

Opmaak binnenwerk Crius Group

ISBN e-book 978 90 261 7032 4

ISBN luisterboek 978 90 261 7033 1

NUR 331

www.uitgeverijdefontein.nl

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.